

»Jeg lægger mig på langs og hører en bog«

Forfatteren Rune T. Kidde, 46, har altid gang i syv-ti projekter på en gang. I øjeblikket arbejder han bl.a. på en slags guide til landene i EU og på en tv-version af sin bog 'Ækle Æventyr'. Kidde, der blev totalt blind i 1990, bruger også flere timer hver dag på at lytte til lydbøger - han afspiller dem på dobbelt hastighed.



En dag i et liv

FORTALT TIL GORM VØLVER

»Tidligere arbejdede jeg meget om natten. Gik først i gang ved 18-tiden og arbejdede helt frem til ved fire-tiden om morgenen. Var et udpræget B-menneske. Men det har ændret sig med årene. I dag er jeg som regel oppe ved sekstiden, og jeg nyder meget de der to-tre timer inden klokken ni. Det er et rigtig dejligt tidspunkt at arbejde på. Der er ingen forstyrrende telefoner. Hele dagen venter forude, med hvad der nu er af godt og dårligt.

Jeg er en stålset P1-lytter og skal helst høre morgenradioavisen en klokken 6 og 7. Derefter kaster jeg mig ud i arbejdet ved computeren inde i mit arbejdsrum, mens jeg spiser et æble og en ostemad og drikker fem-seks kopper kaffe. Kaffen er en af de få laster, jeg har tilbage. Jeg hverken ryger eller drikker. Men kaffen vil jeg ikke give slip på.

Jeg har været totalt blind siden 1990, men jeg tænker overhovedet ikke over det, når jeg arbejder. Jeg skriver blindskrift, og så har jeg en elektronisk stemme, der fortæller, hvad jeg skriver. Mange synes, den udtaler tingene sjovt, men jeg tænker overhovedet ikke over det, for den er mit daglige arbejdsredskab. Jeg har vel et eller andet filter, så jeg transfor-mer stemmen til at være en ganske almindelig skrivemaskine.

Skifter mellem opgaverne

Jeg er i gang med en syv-ti projekter. Jeg har gjort det til en arbejdsmetode at have mange bolde i luften. Det fungerer utrolig godt for mig at kunne skifte mellem tingene. At arbejde på en roman eller nogle digte, og så gå over til at skrive en morsom bemærkning ned, som kan bruges i en anden sammenhæng. Og når jeg så løber tør, skifter jeg bare tilbage til det andet, som i mellemtiden har ligget og arbejdet i underbevidstheden.

Jeg skriver på en bog om landene i det europæiske fællesskab, en slags guide. Jeg har moret mig meget med at finde tegnninger og illustrationer til den. Det har jeg ingen problemer med, selv om jeg er blind. Min kone fortæller mig, hvad der er på tegningerne, og så danner jeg mig hurtigt et indtryk. Det ligger ligesom naturligt for mig. Jeg har jo selv tegnet, før jeg blev blind.

Jeg er også i gang med en udgave af 'Ækle Æventyr' til tv. Jeg er meget spændt på det, for jeg har aldrig været meget for tv, men det er et skægt forum, og så må vi se, om det kan lade sig gøre. Jeg holder ingen pauser. Når først jeg er i gang, fortsætter jeg, indtil jeg løber tør for energi. Jeg kan ikke det der med at sætte mig

ned og spise midt i en arbejdsproces. Jeg spiser først, når jeg er sulten. Min sukkersyge er ikke noget problem. Jeg afpasser min insulin, efter det jeg spiser.

Ved 14-tiden kommer min sekretær, som arbejder cirka fire timer for mig hver dag og også ordner mine regnskaber.

Selv om jeg arbejder meget, så er det ikke så heftigt længere. Jeg flyttede ind i mit rækkehus i Roskilde for et år siden, og på det tidspunkt var jeg arbejdet fuldstændig ned. Nu er jeg begyndt at holde fri i weekenderne. Det har jeg sgu aldrig prøvet før. Weekenderne tilbringer jeg som regel

skyldes, at jeg skal holde båltales her i Roskilde til sankthans. Ikke fordi jeg regner med at få ideer til talen i lydbogen, men mere for at skrue hjernen lidt ind på de tanker. Der findes nogle bestemte teknikker til lynlæsning, som jeg aldrig har fået lært. Men så har jeg fundet ud af, at jeg kan skrue håndoptageren op på dobbelt hastighed. Det generer mig ikke at få læst bøger op af en Anders And-stemme. Mit mentale filter betyder, at jeg ikke lægger mærke til det. På samme måde som med computerens elektroniske stemme. Jeg tror, at min tilværelse må lyde temmelig vanvittig for andre.

Men jeg er ikke hurtig til alt. På det følelsesmæssige område er jeg meget, meget langsom. Der, hvor det handler om menneskelige kontakter. Der er jeg sgu altid bagud. Jeg er god nok til at opfatte andres signaler, næsten for hurtig, men jeg når sjældent at få behandlet alle signalerne. Faktisk går jeg ofte rundt med en dårlig samvittighed over ikke at have besvaret dem.

Jeg lægger mig ikke til at sove, før jeg har hørt 23-radioavisen. På P1 naturligvis. Den vil jeg gerne lige have med «

gorm.volver@pol.dk



FOTO: MIRIAM DAISGAARD